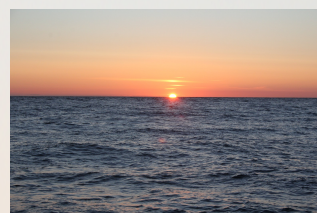
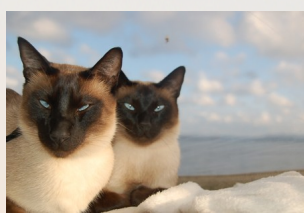

Reisverslag 4 SKADI World Tour

We zijn nu 10 weken onderweg en de Skadi begint nu echt als een huis te voelen dat af en toe in een andere stad ligt. Het is steeds weer even wennen om je weg te vinden naar de supermarkt, de mooie plekken, de bezienswaardigheden, de faciliteiten bij de haven enz. Maar het duurt niet lang - in de meeste gevallen - voordat we onze weg weer kunnen vinden. Vaak is het zelfs zo dat we in 2 dagen zo goed gewend zijn dat we bijna niet meer weg willen en dat is te wijten aan een prachtige ligplek, het weer, sfeer van de stad zoals bv in Granville en Binic.

Hoog water, laag water. Het merkwaardige fenomeen in Bretagne is het verschil tussen eb en vloed. Bij de Mont Saint Michel bedraagt dit tot wel 14 meter en trekt de zee zich soms 18 Km terug. Pas ten westen van Saint Malo blijft er bij hoog water nog een smal stukje strand vrij.

Wind en stroom en stroomplannen. Dit is langs Kanaal en Atlantische kust noodzakelijk omdat er geen gebied is waar geen of weinig sterke stroom voorkomt.

Omdat in Noord Bretagne de waterhoogteverschillen zo hoog zijn staan er soms sterke stromen die dwars op aanvaarroutes staan. Na Cherbourg geldt : tegen de stroom invaren is zinloos. Het lijkt soms wel of je achteruit zeilt. Je moet de stroom goed plannen, berekenen aan de hand van zeekaarten, Peter gebruikt Navionics op Ipad of plotter. West Frankrijk heeft een aantal stroomversnellingen, van noord naar zuid krijg je eerst de stroomversnellingen van de Alderney Race tussen Cape de la Hague en Alderney, dan het Chanal du Four tussen Ile de Quessant en de noordwest punt van Bretagne en die komen wij tegen als wij van L'Aberwach naar Camaret varen, en als laatste het Raz du Sein, tussen Ile du Sein en de zuidwest punt van Bretagne. Die van Alderney is het sterkst.

Vuistregel is: ga niet met de wind mee tegen de stroom opvaren en besef dat 2 dagen voor springtij tot 2 dagen na springtij de stroom het sterkste is.

Wij zijn niet alleen niet gehaast en hebben tijd om wind en tij af te wachten, wij berekenen ook het beste moment om zo comfortabel en snel mogelijk de volgende bestemming te bereiken. Aan de hand van stromingskaarten (Navionics) en windvoorspelling (Windguru, Zygrib, en Windy.com). In Cherbourg hebben wij de “fout” gemaakt om 2 uur te laat te vertrekken. Reden was het gezellige samenzijn met Rob en Brigitte en Leo en Maaïke op de Twixx – maar we zouden dat nooit gemist willen hebben! Door dit late vertrek hadden wij 3 knopen stroom tegen ipv 3 knopen stroom mee en de grondsnelheid werd 3 knopen ipv de gehoopte 9 knopen. We zijn daardoor meer dan 2 uur langer onderweg geweest in rolgolven waar Annelies ziek van werd en waardoor de reis onnodig langer werd dan gepland. Dit is een klein voorbeeld van effect van je niet houden aan een planning in dit gebied.

Op 11 juli zijn we met de opstapper zoon Joran aan boord van St Malo naar St Cast gevaren. Deze tocht van 12 mijl was Joran's maidentrip: voor het eerst op een zeilschip. Helemaal goed ging dat niet want na een paar uurtjes werd hij toch wat zeeziek en na de vissen gevoerd te hebben – overgeven dus - knapte hij toch weer wat op en vond hij het achteraf een prachtige ervaring.

Na 2 dagen zijn we doorgevaren naar Binic, een tocht van 23 mijl waarbij Joran voor de eerste keer Dolfijnen in het wild heeft gezien. Zowel in St Cast als Binic hebben wij klifwandelingen gemaakt langs de Sentiers des Douanes, looppaden die door Napoleon zijn aangelegd – zie ook de site hierover. Deze tochten geven een schitterend uitzicht op de baai van St Malo en de Baai van Saint Briec en het heldere blauwe water waar de landtongen in uitmonden met rotspartijen en stranden die droogvallen bij laag tij.

Het ontdekken van de kusten en het achterland middels stedenbezoeken en wandelingen geeft een extra dimensie aan onze reis en we voelen onze conditie beter worden door de actieve dagen die we hebben, door het lopen en fietsen. Peter is ondertussen al 8 Kg afgevallen en ook Annelies voelt zich steeds fitter.

De katten beginnen steeds meer te wennen aan het scheepsleven. Alleen tijdens het varen heeft Odin het moeilijk en hij heeft ook nog geen vaste plek gevonden om zich prettig te voelen. We

zijn er opeens achter gekomen dat hij dan het liefst in het donker ligt. Freija heeft haar plek gevonden in een mand met haar kledje onder de buiskap. Overdag ligt zij daar ook vaak en vandaag tijdens het schrijven van deze mail komt ook Odin onder de buiskap erbij zitten. Freija begint onze Dikkie Dik te worden en als katten konden spreken had ze zeker wel passende opmerkingen gemaakt. Ze heeft het precies in de gaten als de koelkast 's avonds open gaat voor een toetje en de

slagspuit te voorschijn komt. Met grote bolle ogen is ze dan gefixeerd op de uitkomst van het maken van een toetje en komt haar aandeel slagroom stevast opeisen.

Na weer een zeil (of motor-) tocht krijgen ze extra aandacht en worden ze beloond met snoepjes, stickies en andere lekker dingen. Zeeziek zijn ze eigenlijk niet meer. Het valt ons ook op hoe zindelijk ze zijn, altijd keurig naar de kattenbak die onder de kaarttafel staat. De katten zijn nu helemaal gewend aan de kattenbak met het nieuwe grit wat geuren heel goed absorbeert.

De volgende tocht die we maakten was van Binic naar gepland Trebeurden. Precies op tijd vertrokken, rekening houdend met de stroom bleek deze inderdaad behoorlijk mee te lopen waardoor we veel sneller opschoten dan gepland. Onderweg even sms contact gehad met Tinie Erven over Trebeurden. Zij gaf aan dat Roscoff eigenlijk veel leuker was. Als we naar Trebeurden zouden gaan zouden we om 19:00 uur voor de haven liggen en de haven invaren kon dan pas om 21:00 uur ivm het getijde waardoor we dus 2 uur voor anker zouden moeten liggen. Doorvaren naar Roscoff betekende dat we er al om 19:15 uur zouden zijn., en ook direct de haven in konden. De keuze was snel gemaakt: Roscoff dus, waar we met regen aankwamen.

Het weer is er ondertussen niet veel beter op geworden behalve op één mooie dag waarop we Ile de Batz hebben bezocht. We zien op de weerkaarten dat het in heel Europa een slechte zomer is behalve in Scandinavië. Door dit slechte weer liggen we nu een week in Roscoff en eigenlijk willen we nu zo snel mogelijk om Bretagne heen naar de zuidkant en verder. Een feit is dat de temperatuur in Noord Bretagne in de zomer gemiddeld 18 graden is en de zuidkant een graad of 2 warmer. Willen we echt naar het mooie weer dan zullen we verder moeten in de richting van Lorient, daar wordt het de komende weken echt mooi weer (25+ graden).

We zijn op 30 juli uit Roscoff vertrokken naar L'Aberwrac'h, de laatste haven aan de noordzijde van Bretagne. Peter ontdekte onderweg dat er bij de laatste update van de Navionics kaart iets was misgegaan, in plaats van kaarten tot Noord Spanje bleek er de kaart tot Noord Bretagne in te zitten. We konden hierdoor dus niet meer verder varen omdat we voor het vaargebied gedetailleerde kaarten nodig hebben in de plotter. Jos Boone stuurt nu een nieuwe update en deze bevat ook de detailkaarten van Portugal, Canarische eilanden, Balearen, Corsica en Sardinië. We zijn dan ineens klaar met de kaarten voor dit en volgend jaar. Zo zie je maar: Alles zal kom reg.

Het plan is om morgen – zaterdag 1 augustus - als de nieuwe kaarten aangekomen zijn te vertrekken richting Camaret door het Chanal du Four, en dan door naar Audiërne en Loctudy. We bevinden ons dan aan de noordzijde van de Golf van Biskaje.

We hebben deze nieuwsbrief eindelijk kunnen samenstellen doordat we voor het eerst een keer goede Wifi hebben in Frankrijk, in Roscoff en L'Aberwrac'h. In bijna alle andere havens was het ronduit bedroevend. We hebben op aanraden van Johan van Kleef (geen familie) een Domino van Orange aangeschaft. Voor € 40 krijg je 5 GB dataverkeer en uitstekende verbinding met de buitenwereld via 4G. In de Piramide van Mastlov waren Drinken, Eten en Seks de eerste levensbehoefte: tegenwoordig is dat Wifi want de andere 3 kan je met Wifi bestellen.

We leven nu 10 weken op de 40 m2 van de Skadi en het is goed uit te houden met de katten, de schoenen van Annelies en elkaar.

Tot de volgende nieuwsbrief, tot Skadi ! Annelies en Peter